

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1347/05
21.02.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Весне Поповић, Јасминке Станојевић, Мирјане Грубић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиоца Града __, кога заступа Градски јавни правобранилац из __, против тужене АА, чији је пуномоћник АБ адвокат, ради исељења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду Гж.бр.10665/02 од 22.1.2003. године, у седници одржаној на дан 21.2.2006. године донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж.бр.10665/02 од 22.1.2003. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Београду Гж.бр.10665/02 од 22.1.2003. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована тужиочева жалба и потврђена пресуда Петог општинског суда у Београду П.бр.1399/01 од 27.3.2002. године којом је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да се са свим лицима и стварима исели из стана ББ и стан испражњен од лица и ствари преда тужиоцу на коришћење и располагање као неоснован.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавио ревизију тужилац побијајући је због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу чл. 386. ЗПП, ("Службени лист СФРЈ", бр. 4/77... "Службени лист СРЈ", бр. 15/98 и 3/02) а који се на конкретан случај примењује на основу овлашћења из чл. 491. ст. 4. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 125/2004), Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 354. ст. 2. тач. 11. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а тужилац у ревизији одређено не указује на постојање неке друге битне повреде одредаба парничног поступка која може бити ревизијски разлог из чл. 385. ст. 1. тач. 1. и 2. ЗПП.

Разлози ревизија о погрешној примени материјалног права нису основани.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је носилац права располагања а носилац станарског права на спорном стану била је сада покојна баба тужене која је преминула __. године. Она је овај стан добила у поступку експропријације породичне стамбене зграде у ВВ падина чији је била власник. Приликом одређивања накнаде за експропријацију одбијен је износ на име доделе спорног стана. Тужена је са бабом живела у заједничком домаћинству од свог рођења __. године, прво у породичној кући заједно са родитељима. Мајка тужене је __. године напустила брачну заједницу и тужену а брак родитеља тужене разведен је __. године у време када је тужена била пунолетна. Отац тужене био је алкохоличар због чега је и разведен брак. Отац тужене напустио је тужену и своју мајку __. године и преселио се у стан који је добио по основу радног односа. Тужена је остала да живи код своје бабе и са њом водила заједничко домаћинство тако што је искључиво баба издржавала од продаје пољопривредних производа које је гајила на окућници, а од __. године издржавање је преузела тужена када се запослила. Потом је у издржавању допринио и супруг тужене који је по закључењу брака дошао да живи са туженом и њеном бабом. У овом стану рођена су и деца тужене. Они су се сви __. године преселили у спорни стан који је баба добила по основу експропријације и наставили у њему да живе и после бабине смрти.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, правилно је и по оцени Врховног суда, примењено материјално право из одредбе чл. 9. Закона о стамбеним односима ("Службени гласник СРС", бр. 9/85). За одлуке су дати јасни и правилни разлози које у свему као основане прихвата и Врховни суд.

Није основано истицање тужиоца у ревизији о погрешној примени материјалног права.

Тужена као унука која у заједници са својом бабом живи од свог рођења за коју није обезбеђен стамбени простор у становима њених разведених родитеља који су засновали нове породице, има право да иза

смрти своје бабе настави са трајним коришћењем стана. Због тога Врховни суд сматра да ревизија тужиоца није основана. С обзиром на утврђене чињенице да је тужена од рођења живела у заједничком домаћинству са својом бабом која се о њој у потпуности старала, јер ју је васпитавала, школовала и подигла, као и да тужена по разводу брака својих родитеља никада са њима није становала, дакле да за тужену није остварен стамбени простор у становима њених родитеља, тужена се и по схватању Врховног суда има сматрати чланом породичног домаћинства своје бабе и корисником стана у смислу чл. 9. Закона о стамбеним односима. Због тога и припада право да после смрти бабе као носиоца станарског права у смислу чл. 19. и 20. цитираног Закона настави са трајним коришћењем предметног стана.

Како се ревизијским наводима не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, Врховни суд је одбио као неосновану ревизију тужиоца и одлучио као у изреци применом чл. 393. ЗПП.

Председник већа-судија,

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд